

Cuma Hutbesi, 22.04.2016

İmanımız amel etmeyi gerektirir

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ أَحَدًا
رَبِّهِ فَلَيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

أَنَّ أَغْرَابِيًّا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ خَيْرُ النَّاسِ؟ قَالَ: مَنْ طَانَ عُمُرَهُ
وَحَسْنَ عَمَلَهُ

Muhterem Müminler!

İman Allah'ın varlığına, birliğine ve sıfatlarına, peygamberlerine, meleklerine, ilahî vahye ve vahyin yazılı hâle bürünmüş şekli olan kitaplara, ahiret hayatına, kader ve kazaya; kısacası Allah'tan ve peygamberinden iman edilmek üzere bizlere bildirilen her şeye inanmaktadır.

İmandan maksat kalbimizin bu iman esaslarını tasdik etmesi, doğrulamasıdır. Bir şeyi tasdik etmek ise tasdik edilen şeyi anlamak, onu kabul etmek ve ona teslim olmak demektir. Anlamak için de bilgimizin olması gereklidir. Bu yüzdendir ki makbul olan iman, delilleriyle birlikte bilerek edilen imandır. Tek başına bilmek yetmez, bildığımızı kalbimize de kabul ettirmek durumundayız. Dolayısıyla kalbe inmemiş bir bilgi, bizlere bu manada faydalansamaz.

Aklımızla bildığımız ve kalbimizin de mutmain olarak kavradığı şeye nefsimizle de teslim olmak zorundayız. Nefsimizle teslimiyetimiz ise, iman ettiğimiz şeylerin amel olarak gereklerini yerine getirmektir. İşte ancak o zaman hakiki mümin olmuşuz demektir.

Aziz Müminler!

Kehf suresinin 110. âyet-i kerîmesinde şöyle buyrulmaktadır: "De ki: Ben de sizin gibi ancak bir beşerim. Ne var ki, bana ilahinizin ancak bir ilah olduğu vahyolunuyor. Onun için her kim Rabbi'ne kavuşmayı arzu ederse sâlih, iyi amel işlesin ve Rabbi'ne kullukta hiç ortak koşmasın."¹ Ayette de görüldüğü gibi, Rabb'e kavuşabilmek, imandan sonra sâlih bir amel ile mümkün olacaktır. Zira, iman esaslarını bilen ve bunları kalbiyle doğrulayan kişi artıkinandıklarına karşı kalbî bir yakınlık hisseder.

Değerli Kardeşlerim!

Her ne kadar kalp ile tasdik gerçekleşikten sonra amel işlemeyen kişi iman dairesinden çıkış yapmaması da, aslolan imanın gerektirdiği şekilde hayırlı amellerde bulunmaktır. Diğer bir ifadeyle, iman etmiş kalbimizle davranışlarımız uyum

îçerisinde olmalıdır. Zira bu imanın kemalindendir. Aksi takdirde, kalbin tasdik ettiği, yani "kabul ettim" dediği noktada bizler bunu amellerimizle ispatlamaz isek, imanımızla aramızda bir çelişki meydana gelmiş olmaz mı?

Kıymetli Kardeşlerim!

Amel yemyeşil yaprakları olan, olgun meyvelere sahip sağlıklı bir ağaçca benzer. Kendisi güzel ve sağlıklıdır ve başkalarına da faydalı olur. Fakat iman edip, imanını sâlih ameller işleyerek, günahların büyük ve küçüğünden kaçınarak, güzel ahlaki davranışlar sergileyerek desteklemeyen bir kimse için aynı şeyi söylemek mümkün müdür?

Amellerimiz imanımızın kanıtı, teslimiyetimizin ispatı, zihin karmaşıklığının ve her türlü abesle istigalin revaçta olduğu bir zamanda istikamet üzere devamlılığımızı sağlayan, bize yol gösteren ve bize yön veren güvencelerimizdir. Ve tabii ki, en önemlisi bizleri Rabbimiz'le buluşturan aracılardır.

Bu vesile ile, Yüce Rabbimiz'in bizleri sâlih ve muhlis kullarından kılın kendisine tertemiz olarak kavuşanlardan eylemesini niyaz ederiz!

Sermon du Vendredi, 22.04.2016 Notre foi nécessite la mise en pratique

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةَ رَبِّهِ أَحَدًا

أَنَّ أَعْرَابِيًّا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ خَيْرُ النَّاسِ؟ قَالَ: مَنْ طَانَ عُمُرَهُ وَحَسْنَ عَمَلَهُ

Chers Croyants !

La foi consiste à croire en Allah, en Son unicité et Ses attributs, croire à Ses prophètes, Ses anges et à la révélation divine ainsi qu'aux livres qui sont la forme écrites de cette révélation, croire en l'au-delà et croire au destin. En bref, croire à tout ce qui nous a été révélé par Allah et Ses messagers.

Le fait de porter la foi signifie de croire et de reconnaître avec le cœur tous les fondements de la foi que nous venons d'évoquer. Cependant, reconnaître une chose, c'est la comprendre, l'accepter et s'y soumettre. Et il est indispensable de connaître pour pouvoir comprendre. C'est pour cela que la foi qui est admise est celle que l'on porte en connaissant ses preuves. Toutefois, savoir ne suffit pas, il faut également que le cœur accepte cela. Par conséquent, un savoir n'ayant pas pénétré dans le cœur n'aura aucun profit.

Nous devons impérativement soumettre notre âme à ce que nous avons accepté avec notre cœur. Se soumettre avec son âme consiste à mettre en pratique nos croyances. C'est seulement dans ce cas que nous serons de véritables croyants.

Chers Musulmans !

Dans le verset 110 de la sourate La Caverne il est dit : «Dis : 'Je suis qu'un être humain comme vous. Cependant, il m'a été révélé que votre Dieu est un Dieu unique. Que celui qui espère donc rencontrer son Seigneur accomplisse de bonnes actions et Lui vole son adoration sans jamais Lui associer personne.' ». ² Comme nous pouvons le voir dans ce verset, la rencontre avec le Seigneur ne sera possible que par l'accomplissement d'actions pieuses après avoir porté la foi. En effet, une personne qui connaît les principes de la foi et qui les accepte avec son cœur, ressent une attirance à l'intérieur de lui vis-à-vis des choses auxquelles il croit.

Mes Chers Frères !

Bien qu'une personne qui ne passe pas à l'action après avoir reconnu la foi avec le cœur ne sort pas du cadre de l'Islam, ce qui est logique est d'accomplir les bonnes actions requises par la foi. En d'autres termes, nos actions et notre cœur qui porte la foi doivent être en harmonie. En effet, ceci fait partie de la perfection de la foi. Autrement, si nous ne prouvons pas avec nos actions ce qui a été reconnu et accepté avec notre cœur, n'y aurait-il pas une contradiction entre nous et notre foi ?

Mes Chers Frères !

Les œuvres ressemblent à un arbre sain, aux feuilles bien vertes et riches en fruit. Il est lui-même bon et en bonne santé, mais également profitable pour les autres. Mais pourrait-on dire la même chose pour une personne qui a la foi mais qui ne la soutient ni avec des bonnes œuvres, ni en s'éloignant des péchés, ni en ayant un bon comportement ?

Nos œuvres sont le témoignage de notre foi, la preuve de notre soumission, et également ce qui nous permet de rester sur le droit chemin et nous montre la voie. C'est aussi ce qui nous oriente en ces moments difficiles durant lesquels les esprits sont confus. Et bien sûr, le plus important c'est que nos œuvres sont des intermédiaires qui vont nous permettre de retrouver notre Maître.

À cette occasion, nous implorons notre Seigneur pour qu'il fasse que nous soyons de Ses pieux et sincères serviteurs qui vont le retrouver de manière pure !